

LAGUTSKOTTETS betänkande N: 28/1956 med anledning av landskapsstyrelsens framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag om ändring av landskapslagen om landskapsförvaltningen underlydande arbetares i landskapet Åland pensioner, utfärdad den 7 februari 1951. (Ingår i N: 32/1956.)

N: 28/1956.

Förenämnda framställning, varöver landstinget inbegärt lagutskottets utlåtande, har utskottet behandlat och får för landstinget värdsammast framhålla följande: framhållit/

Förutom vad lagutskottet i sina allmänna uttalanden i betänkandena nr 25/1956 och 26/1956, nödgas utskottet konstatera, att framställningen ifråga om denna landskapslag är synnerligen bristfällig. Detta förhållande understryker ytterligare önskvärdheten av att flera landskapslagar icke sammanföras i en framställning.

Sålunda innehåller ingressen en oriktig hänvisning. Den 18 april 1956 (11/56) bör uppenbarligen vara 8 augusti 1956 (29/56). Mom. 1 har fått en sakligt oriktig avfattning. Förslaget innebär dessutom införande av ett nytt mom. 2, ehuru detta framgår varken av text eller motivering.

Utskottet, som i lagtexten infört nödvändiga kompletteringar och rättelser samt företagit redaktionella ändringar, föreslår värdsammast för landstinget,

att landstinget ville antaga nedanstående

L a n d s k a p s l a g

om ändring av landskapslagen om landskapsförvaltningen underlydande arbetares i landskapet Åland pensioner, utfärdad den 7 februari 1951.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras § 7 i landskapslagen den 7 februari 1951 om landskapsförvaltningen underlydande arbetares i landskapet Åland pensioner (9/51), sådan paragrafen lyder i landskapslagen den 8 augusti 1956 (29/56), som följer:

§ 7.

Beloppet av full pension är i I-III pensionsgrupperna sextiosex procent av de arbetsinkomster arbetare åtnjutit i landskapets arbete under det sista året före avgången, med undantag av lön för overtidsarbete, dock så att lägsta och högsta beloppen av full pension i varje pensionsgrupp uppgå till de för statens arbetares pensioner fastställda högsta och lägsta beloppen.

Pension må icke beviljas till högre belopp än arbetsinkomsterna, dock så, att lägsta beloppet av full pension för arbetare, som arbetat regel-

bundna arbetsdagar, skall vara det belopp som gäller för statens arbetares pensioner, och för arbetare, som ej arbetat fulla arbetsdagar, så många åttendedelar av de i 1 mom. avsedda lägsta beloppen av full pension, som vederbörandes arbetstid i medeltal per dag utgör av den regelbundna åttatimmarsarbetsdagen.

Beloppet av pensionen i IV pensionsgruppen bestämmes enligt pensionen för innehavare av landskapets tjänst eller befattning i motsvarande ställning. På landskapsstyrelsen ankommer att bestämma, vilka innehavare av landskapets tjänst eller befattning skola anses vara i motsvarande ställning.

Har arbetsinkomsten, enligt vilken storleken av arbetares pension skall bestämmas, på grund av utevaro från arbetet minskats, skall den årliga arbetsinkomsten beräknas sålunda att till de faktiska arbetsinkomsterna lägges det belopp, som arbetare beräknas av nämnda orsak ha gått miste om. Naturaförmåner skola beräknas i penningar enligt medelprisen på orten.

Tio pensionsår berättiga till tio trettiondedelar av beloppet av full pension och varje därpå följande fullt pensionsår ytterligare till en trettiondedel därav, till dess fullt pensionsbelopp uppnås.

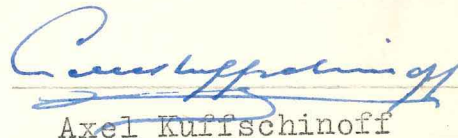
Den årliga pensionens belopp utjämnas till närmaste tal, som är delbart med trehundra. Befinnes två tal härvid komma ifråga, sker utjämning till det större av dem.

Denna landskapslag tillämpas från den 1 juli 1956.

Mariehamn, den 14 november 1956.

På lagutskottets vägnar:

Jan Erik Eriksson

Axel Kuffschinoff

Närvarande i utskottet: Jan Erik Eriksson, ordförande, Nils Dahlman, August Johansson, Richard Lindroth och Bertel Söderlund.